

[Justitsministeren]

Jeg har ikke talt om, at forslaget ville være et indgreb i ytringsfriheden, men jeg har talt om, at hensynet til ytringsfriheden taler for, at det så vidt muligt er borgerne, der på egen hånd afgør lødigheden af de argumenter, man møder i debatten. Det skal ikke være sådan, at muligheden for at ytre sig er omgærdet af flere retlige regler, af flere straffesanktioner, end højest nødvendigt. Selv om hr. Wilhjelm naturligvis har ret i, at man bare kan skrive, hvorfra pengene kommer, så vil der alligevel her være tale om, at brugen af ytringsfriheden bliver omgærdet af en ny paragraf i straffeloven. Det mener vi ikke at der er behov for, og det er grunden til, at vi ikke kan gå ind for forslaget.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg synes ikke, justitsministerens indstilling vinder ved at blive gentaget. Den bliver ikke mere vægtig af den grund. Der sker ingen indskrænkning af ytringsfriheden ved, at det påbydes, at man skal oplyse, hvis man f.eks. skriver om situationen i Afghanistan, at der er penge fra Sovjetunionen i det, eller at der er penge fra USA i det. Det er derimod en værdifuld oplysning for den, der læser det. I første tilfælde er situationen meget sandsynligt set fra Sovjetunionens synspunkt, og man har fundet alle de undskyldende momenter frem, for ellers havde Sovjet ikke givet penge til det. I det andet tilfælde er der fremdraget alle de ting, der taler imod besættelsen, for ellers havde USA ikke givet penge til det. Det synes jeg kun er en rimelig oplysning. Det er så vanskeligt at trænge igennem disse sager. En sådan bestemmelse vil gøre, at ytringsfriheden og især oplysningen for dem, der læser det, bliver af større værdi.

Wilhjelm (VS):

Jeg skal ikke gå ind i en egentlig debat med hr. Hagen Hagensen og hr. Knud Lind om deres fuldstændig fordrejede udlægning af, hvad det er, nogle i VS mener. Jeg skal kun sige, at den desværre ikke er meget mere fordrejet end det, de sikkert har læst i B.T. og Berlingske Tidende, og hvad de ellers læser.

Jeg kan godt forstå, at hr. Hagen Hagensen ikke ønskede at gå ind i en diskussion

om, hvad hans eget parti foretog sig. Det var jo så mange år siden, sagde han, og det var jo i en ganske anden situation. Ja men det er altså også i en ganske anden situation, at nogle i VS – jeg er uenig med dem, det ved alle – har sagt, at de ikke turde udelukke, at der kunne blive behov for at lave nogle indgreb. De har aldrig gjort det. De har kun sagt, at de ikke turde udelukke det. Hr. Hagen Hagensens parti har gjort det.

Jeg nåede ikke i første omgang at kommentere et enkelt punkt i hr. Bjørn Elmquists indlæg. Han sagde, at dette forslag jo ikke ville råde bod på spørgsmålet om tiltalefrafald. Det har sandelig heller ikke været meningen. Det er vi da helt klar over. Vi går ud fra, at der kommer et forslag herom, for mange har erklæret sig interesserede i, at man fik en paragraf svarende til den norske – i retsplejeloven må det jo blive – hvorefter den, der bliver udsat for et tiltalefrafald af denne type, hvor man i virkeligheden bliver erklæret skyldig i offentligheden, har krav på at få sagen prøvet ved domstolene. Det skal gøres ad den vej, naturligvis. Det har vi overhovedet ikke haft til hensigt i forbindelse med det foreliggende lovforslag. Jeg forstår ikke, hvordan hr. Bjørn Elmquist overhovedet kan komme ind på den idé. Der ligger intet i bemærkninger eller fremsættelse, som kunne antyde, at det var det, vi efterstræbte her.

Til hr. Knud Lind vil jeg godt sige, hvad jeg heller ikke nåede før, at jeg synes, det er fuldstændig uforsvarligt, når hans profet, Jens Thomsen, har kendskab til 5.000 betalte sovjetagenter her i landet, at han så ikke meddeler det til de efterretningstjenester, vi har her i landet. Jeg synes, Herløv Petersensagen tyder på, at de efterretningstjenester har al muligt behov for at få fat i nogle agenter, der er lidt kød på, for at bevise deres egen eksistensberettigelse. Hvis profeten Jens Thomsen har kendskab til ikke mindre end 5.000 af dem, hvad bilder han sig så ind ikke at gå videre med sine oplysninger til de danske efterretningstjenester? Det kunne hr. Knud Lind måske hviske ham i øret at han burde.

Jeg må sige, at jeg efterhånden finder ministerens holdning groft uanstændig, simpelt hen. Først hænger han en person ud – uden i øvrigt at give ham mulighed for at modbevise det eller få det efterprøvet – med en på-